

се расчуваше съ бързина. Градината на кафенето служаше като станция на извѣстия, новости и наставления. Нѣкои, ако желяеха да се замѣстятъ съ участниците, отиваха и насѣдваха тамъ, като се показваха: довърчиви, постоянни и юначни, самоожидаваха за една покана отъ дѣйците и тѣ бързо показваха горѣщото си желание за такава целъ. Отъ друга страна, на дѣйците лесно ги увеличаха съ задължение на нѣкоя работа и щомъ тѣ приемеха и извършаватъ, никому не смѣяха да обадятъ и вече биваха завладѣни. По едно врѣме турската полиция догади чрѣзъ шпионите си, че ставали тайни наговорзания въ рѣченната градина. Мютесарифинтъ заповѣда да повикатъ Нено и му каза, че трѣбва да затвори кафенето си безъ никакво отлагание. Той като се надѣяше, че може пакъ да му се позволи, казваше: „ефендимъ! азъ отъ това си искарвамъ прѣпитанието, ако затворитъ кафенето ми то спирате прѣпитанието ми. Какво да правя послѣ? „Мютесарифинтъ му отговори: „трѣбва да си намѣришъ друга работа, а не тамъ въ крайтъ да отваряшъ кръжма. Утрѣ ще стане нѣкоя пакостъ тамъ, като се събиратъ и пиятъ, неможеиъ се отърва да не страдаиъ. Затова нѣма да ти позволя да отворишъ, но по-скоро да затворишъ“. Нено немощаше да се противи на заповѣдта му, но затвори кафенето. Това забѣлѣжаване на Нено, отражи се съ твърде лошаво впечатлѣние за членоветъ и дѣйците. Показа се едно охлаждение и отгѣлювание за малко врѣме, като че се прѣкрати вървежътъ на работата и сѣкашъ, че нѣнаше участници. Но като се видѣ, че полицията по на тъй не отиди да прѣслѣдва, работата си влѣке пакъ въ първиятъ рѣдъ. Затасанитъ за малко врѣме, пакъ се появиа да сноватъ насамъ-нататъкъ, да дѣйствуватъ, тъй като, прѣдизишното стрѣскване, послужи имъ за урокъ: